

■ افتخار به داروساز بودن

دکتر مجتبی سرکندی، یکی از اعضای هیئت تحریریه نشریه رازی، که تقریباً همه دوستان ایشان را می‌شناسند، این روزها در حالی که چون گذشته، پر تلاش در زمینه مبارزه با ویروس کرونا، به یاری بیماران شتافته‌اند، نامه‌ای برای ماهنامه دارویی رازی نوشته‌اند که به زعم خودشان در دل‌های چندین و چند سال ایشان است که با هم می‌خوانیم: ".... سال‌ها است که در عرصه‌های گوناگون داروسازی از دانشگاه گرفته تا پخش و صنعت و داروخانه مشغول به کار بوده‌ام و در حد خود تلاش کرده‌ام تا مثمر ثمر باشم، با بزرگان داروسازی مصاحبه‌های گوناگون کرده‌ام تا هم خود و هم دیگران از تجربه‌هایشان بیاموزیم و راه‌رفته را تکرار نکنیم. همواره تلاش کرده‌ام که با دوست و دشمن به عدل و انصاف برخورد کنم و کوشیده‌ام تا منافع مادی محور اصلی روابطم با دیگران نباشد. چقدر در

این موارد موفق بوده‌ام، دیگران باید قضاوت کنند. همیشه به داروساز بودنم افتخار می‌کردم اما امروز پس از سال‌ها در قله این افتخار هستم. داروسازان ایران از روزهای اول انقلاب با تلاش و همت خود، صنعت وابسته داروسازی را به چنین استقلال‌ی رساندند، نمی‌خواهم بگویم که همه چیز عالی و با بهترین سطح GDP، GMP و ... می‌باشد، هر چند آنان که صنایع دارویی خارجی ابتدای انقلاب را دیده‌اند، در بسیاری از موارد از دستگاه‌های مستعمل و فضاها در به داغون یاد می‌کنند. بگذریم، طی این چهل سال با همت داروسازان ایران، به تدریج شاهد ارتقای GDP، GMP و ... بودیم. شاید بسیاری بر من خرده بگیرند که تو خود صنایع دارویی بزرگ دنیا را با چشم دیده‌ای، آن‌ها کجا و صنایع دارویی کجا؟

پاسخ من به این دوستان، آن است که بله حق با شما هست اما کمی هم انصاف به خرج دهید،

نگاهی به تاریخچه صنایع بزرگ دارویی دنیا و قدمتشان بیندازید و به قدمت صنایع دارویی ایران هم بنگرید. در ضمن، شرایط کشور ایران در این چهل و چند سال را که سراسر جنگ، تحریم اقتصادی و تحریم بانک ها ... بوده، هم در نظر بگیریم. آن گاه واقعا می فهمیم که داروسازان ایران از جان مایه گذاشتند اما حتی از یک تشکر برای این همه تلاش و از خودگذشتگی دریغ می گردد.

از سوی دیگر، در این شرایطی که با ویروس کرونا و بیماری کووید - ۱۹ روبه رو هستیم، داروسازان در کارخانجات دارویی ایران با کمک تمام همکارانشان، دست به دست هم داده و در تلاش هستند تا از یک طرف کمبودهای دارو، مواد ضدعفونی کننده، الکل و ... را برطرف سازند و از سویی دیگر، داروهای مورد نیاز کشور را با تمام سختی ها و شرایطی که تحریم ها و ... بر آن ها تحمیل کرده، تولید کنند. داروسازان و همکارانشان در این بخش، حتی لحظه ای به ابتلا به کرونا و ویروس فکر نمی کردند تا کمبودی در کشور ایجاد نشود.

داروسازان شاغل در بیمارستان ها هم در کمک به پزشکان و بقیه کادر درمان تا پای جان خود ایستاده اند تا تمامی کمبودهای دارویی و تجهیزات مورد لزوم را تهیه کنند و همه در قرنطینه بیمارستان روزها را سر می کنند تا بتوانند شرایطی را برای بیماران فراهم کنند که در مدت درمان رنج کمتری ببرند و سریعتر بهبود یابند. من با چشم خود خستگی مفرط این داروسازان را دیده ام، داروسازانی که حتی حاضر نبودند، چند ساعتی استراحت کنند.

و داروسازان شاغل در داروخانه که همیشه مورد تهمت، اذیت و آزار کسانی که عقلشان تا نوک بینی

شان را هم نمی بیند، قرار گرفته اند و با کمترین ادعا، تلاش خود را برای جبران کمبودهایی که هیچگاه عاملش آنان نبوده اند، انجام می دهند. این شبکه مویرگی که داروسازانش با ایستادن در داروخانه، از اولین متخصصان در دسترس مردم هستند و به آنان مشاوره علمی می دهند و اعتقاد راسخ دارند که امروز بیش از هر زمان حضور فعالشان در داروخانه ها می تواند منجر به آرامش بخشی مردم از هر گونه فشار روانی و اجتماعی شود و راهنمایی های علمیشان بسیار مورد نیاز مردم است و تاکنون چندین کشته به خاطر ابتلا به کرونا داده اند.

اما باز هم دریغ از یک تشکر!!!!

دریغ از تشکر که جای خود دارد، اذیت و آزارهای دیگران، روح این جامعه پر تلاش را همچون خوره ای می خورد. افرادی که باید حامی این جامعه (سازمان نظام پزشکی) باشند، سکوت اختیار می کنند و اشخاصی که نماینده عدالت هستند (دیوان عدالت اداری)، آنان را از کادر درمان نمی دانند!!!! هنگام نیاز جامعه از کادر درمان محسوب می شوند اما به هنگام دریافت حق فنی نیستند!!! دکتر هستند اما هر کسی می تواند به جای آنان موسس داروخانه باشد!!!!

با این حال، داروسازان به تلاش خود ادامه می دهند و در کنار مردم و با مردم به مبارزه با انواع بیماری ها و کمبودهای دارویی و تولید داروهای جدید می پردازند. **عجبا! از این همه بزرگی روح چنین جامعه ای و من امروز به این که عضو کوچکی از این جامعه هستم، افتخار می کنم و در مقابلشان سر تعظیم فرود می آورم...."**